

ELŐSZÓ A MÁSODIK KIADÁSHOZ

Könyvünk második kiadása éppen egybeesik a Döntéselmélet Tanszék megalakulásával a Budapesti Corvinus Egyetemen (a volt közgázon). Ezt fontos állomásnak tartjuk, amely jelzi e diszciplína térhódítását. Az első kiadás sikere – például az, hogy vezette az üzleti könyvek sikerlistáját – visszaköszön a könyvre épülő kurzusok iránti fokozott érdeklődésben. Továbbra is az a célunk, hogy a megszerzett ismereteket új kontextusba helyezve és kibővítve egy olyan szemléletet közvetítsünk, ami már átvezet a gyakorlat világába. Ezért bátran ajánljuk könyvünket a gyakorló vezetőknek is, akik kézikönyvként használhatják problémamegoldó tevékenységük során.

A könyv megírása előtt alaposan körülnéztünk a Döntéselmélettel foglalkozó könyvek piacán, s annak ellenére, hogy sok izgalmas művel találkoztunk, egyetlenegy sem találtunk, amely teljes mértékben találkozott volna elképzeléseinkkel, s esetleg fordítás után felhasználhattuk volna. Ugyanakkor kiindulhattunk Kindler József Fejezetek a döntéselméletből című könyvéből, amely 1991-es megjelenése óta igen népszerű tankönyvként szolgált a legtöbb magyar felsőoktatási intézményben a hozzá tartozó szöveggyűjteménnyel együtt. Az évek során azonban egyre több fejezet tartalma kibővült, kicserélődött, és új témák, új fejezetek jelentek meg a kurzusokban. Ez is indokolta tehát egy új könyv kiadását, a már kipróbált változtatások rögzítését.

Könyvünk tizenhárom fejezete négy tematikus blokkra bontható. A bevezető, fogalomtisztázó és a történeti fejlődést bemutató első két fejezet után a második blokk a korlátozott racionalitás elméletének egy teljesen új szemléletű, izgalmas földolgozását nyújtja. Nem véletlen, hogy két Nobel-díjas kutató munkássága foglalja keretbe az ide tartozó fejezeteket. Herbert Simon 1978-as Nobel-díja teljesen új gondolkodást indított el a közgazdaságtanban és a döntéselméletben, amelyről elmondhatjuk, hogy mára már általánosan elfogadottá vált. Az első kiadás tördelése közben kaptuk a hírt, hogy Daniel Kahneman a lehetőségelmélet kimunkálásáért szintén Nobel-díjat kapott. Valójában Kahneman munkássága, Amos Tverskyvel végzett kísérletei, hipotézisei tetőzik be Simon elméletét. A két Nobel-díjjal fémjelzett gondolatkörhöz mi a kreativitás, az intuitív gondolkodás témakörét kapcsoltuk hozzá, s kísérletet tettünk a tudásmenedzsment-filozófia integrálására.

A harmadik blokk, amelyben a csoportos döntéshozatal, a konfliktuskezelés, a társadalmi döntések kerülnek megtárgyalásra, azt a változást képezi le, amely az üzleti gyakorlatban az elmúlt tíz-tizenöt évben lejátszódott és az egyszemélyes döntéshozatal visszaszorulásában mutatkozik meg.

Az egyetlen döntéshozó által hozott döntések kora, úgy tűnik, lejárt, ehelyett csoportokban, testületekben s még nagyobb közösségekben születnek meg a döntések, mely formációk természetesen új kihívásokat jelentenek. Az utolsó tematikus blokk módszertani segítséget kíván nyújtani a leendő, illetve a gyakorló döntéshozóknak. A kultúra és az etika témájának bekapcsolása az alkalmazható elvek, közelítésmódok, a kockázatkezelés és a módszertan fejezetek a konkrét technikák szintjén teszi ezt.

Atisztelt olvasó kezében tartott könyv egy nagyon izgalmas műhelymunka eredményeként jött létre, melyben az egyes területek legnevesebb magyarországi képviselői mellett fiatal, tehetséges kollégák is szerepet kaptak. Aszerzőtársaknak szóló köszönet mellett e helyütt szeretném kiemelni Kindler József szerepét, aki a könyv későbbi lektoraként már az induláskor számos hasznos tanáccsal segítette a könyv koncepciójának kialakítását. Ugyancsak kiemelt köszönet illeti Pataki Györgyöt, aki a szerkesztésben való közreműködés mellett több fejezet koncepcionális kimunkálásában is szerepet vállalt. A fiatal kollégák közül két PhD-hallgatóm, Becser Norbert és Szántó Richárd közreműködését emelem ki, akik kreatív tanácsaikkal sokat segítettek a szerkesztésben azzal, hogy „első fogyasztóként” visszacsatolták észrevételeiket. Végül, de nem utolsó sorban említem Nagyné Szakonyi Dórát, aki a technikai szerkesztésben volt nagy segítségemre.

Budapest, 2005. február

Zoltayné Paprika Zita